

svého jmění slušnou výživu a v případě onemocnění poskytl i lékařskou pomoc, k níž patří i léčba a ošetření zubů, — nikoli však třetího, kdož uzavřel s manželkou smlouvu o věcech, jež tvoří předmět výživy. Třetí může nárok svůj uplatňovati bezprostředně proti manželce, pakliže z okolností případu je zjevno, že jest sama smluvní stranou a proto bezprostřední jeho dlužnicí. V souzeném případě je nesporno, že si žalovaná zubolékařské práce sama osobně objednala, čímž projevila též svou vůli, že chce býti smluvní stranou a že zaplatí tedy práce ty. Měla-li žalovaná za to, že placení těchto prací patří manželci, bylo její povinností, by hned při objednávce zmíněných prací upozornila žalobce na to, že jedná jménem manželovým, a měla též účet na ni znějící vrátiti, nechtěla-li jej uznati. Nezachovavši se tak, nese si důsledky toho sama. I když nelze použití předpisu § 1154 obč. zák. na souzený případ, jak mylně za to má odvolací soud, poněvadž nejde o smlouvu služební, nýbrž o dílo, právem uznal odvolací soud ve smyslu prosby žalobní. Odporovalo by zajisté poctivému právnímu styku (§§ 863, 914 obč. zák.), kdyby žalovaná odepřela platiti zubolékařské práce, které, jak nesporno, objednala sama, tedy ve vlastním jméně, při čemž účet, který nepozastavila, zní jen na ni a výše jeho není vůbec popřena.

Čís. 12310.

Nepodstatné vady díla nestaly se podstatnými tím, že se jich oprava nezdařila.

Pokud nešlo o smlouvenou opravu díla ve smyslu § 1167, druhé věty, obč. zák., nýbrž o předběžnou zkoušku díla a o poskytnutí dodatné lhůty ke splnění smlouvy dodáním bezvadného díla. Mělo-li dílo i pak nepodstatné vady, mohl objednatel žádati buď opravu díla v přiměřené lhůtě nebo přiměřenou slevu z platu, nebyl však oprávněn od smlouvy odstoupiti.

Nežádal-li objednatel opravu díla, nýbrž je prostě nepřijal, nemá příčiny ke stížnosti, když mu nižší soudy přes to přiznaly přiměřenou slevu z platu.

(Rozh. ze dne 28. ledna 1933, Rv I 164/32.)

Proti žalobě o zaplacení za dodané záclony namítly žalované, že záclony měly podstatné vady a že proto od smlouvy ustoupily. Procesní soud první stolice přisoudil žalobkyni ze zažalovaných 8.674 Kč jen 7.474 Kč, odpočítav od zažalované úplaty 1.200 Kč na odstranění vad záclon. Odvolací soud nevyhověl odvolání ani té ani oné strany.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaných.

Důvody:

Nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) spatřují dovolatelé v řešení právní otázky, zda se v souzeném případě jedná o podstatné vady a zda mají právo, odstoupiti od smlouvy čili nic. Oba nižší

soudy správně vystihly právní povahu smlouvy jakožto smlouvy o dílo (§§ 1165 a násl. obč. zák.). Jest tedy onu spornou otázku posuzovati podle předpisu § 1167 obč. zák., který přiznává objednateli díla oprávnění k jednostrannému zrušení smlouvy při podstatných vadách, jež činí dílo neupotřebitelným, nebo které se přiči výslovné dohodě. Právnem doličují nižší soudy, že v souzeném případě nejde o podstatné vady záclon. Námitku dovolatelů, že se vady, i kdyby dříve nebyly podstatnými, staly podstatnými tím, že se jich oprava nezdařila, nelze uznati za odůvodněnou, poněvadž takový výklad se přiči pojmu podstatné vady, jak jej zákon v § 1167 obč. zák. přesně určuje. Pokud dovolatelé doličují, že nejsou povinni, poskytovat žalované příležitost k opravě dvakrát, budují své vývody na skutkovém předpokladu, který nebyl zjištěn. Podle skutkových zjištění prvního soudu, odvolacím soudem podle § 498 c. ř. s. převzatých, jimiž také dovolací soud jest vázán (§§ 272, 498 a 513 c. ř. s.), pověsila žalovaná záclony, které jí byly dne 31. května 1928 dodány, koncem srpna 1928 na okna, leč nelíbily se jí, protože nepadly, vyzvala žalobkyni, by se přišla na záclony podívat, a tato poslala nějakou paní, která všechny záclony vzala, přešila a pak zase přinesla. Z tohoto zjištění vysvítá, že nešlo o smluvenou opravu záclon ve smyslu § 1167 druhé věty obč. zák., nýbrž o předběžnou zkoušku díla a o poskytnutí dodatné lhůty ke splnění smlouvy dodáním bezvadných záclon. Poskytla-li však žalovaná žalobkyni takto bez omezení lhůtu k dohotovení a ke zdokonalení objednaných záclon, šlo teprve při opětném předání přešitých záclon o skutečné plnění smlouvy žalobkyní. Ježto podle zjištění nižších soudů záclony i po přešití měly nepodstatné vady, mohla žalovaná podle § 1167 obč. zák. žádati buď opravu záclon, ke které by byla musela dáti žalobkyni přiměřenou lhůtu s výhradou, že nebude-li oprava ve lhůtě provedená, ji odmítne, buď přiměřenou slevu platu, nebyla však oprávněna, od smlouvy odstoupiti. Ježto žalovaná podle zjištění nižších soudů opravu přešitých záclon nežádala, nýbrž je prostě nepřijala, nemá příčiny ku stížnosti, když jí nižší soudy přes to přiznaly přiměřenou slevu z platu (viz rozhodnutí čís. 4569 sb. n. s.).

Čís. 12311.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Namítána-li správcem konkursní podstaty proti žalobě, již se domáháno zaplacení dospělé pohledávky za podstatou do 14 dnů pod exekucí, nedostatečnost podstaty, nelze to přejíti a odsouditi správce sice ve smyslu žalobní žádosti, avšak s obmezením »podle stavu jmění konkursní podstaty«, nýbrž jest otázku nepostačitelnosti konkursní podstaty k úplnému uspokojení všech pohledávek za podstatou řešiti již v tomto sporu zjištěním stavu podstaty a pohledávek za podstatou v době vydání rozsudku. Nastane-li později změna ve stavu podstaty nebo pohledávek za ní, je věcí správce podstaty, by se v exekučním řízení bránil odporem podle § 35 ex. ř.

Při zjištění stavu podstaty přichází v úvahu jen pohotovosti správce. Důkaz o tom, zda a pokud pohotovosti stačí ke krytí zažalované pohledávky, jest provésti dotazem na konkursního komisaře neb na konkursní